

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.439 van 8 november 2002
in de zaak A. 116.439/X-10.784.**

In zake : Davy MESOTTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. CELIS,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Vital Decosterstraat 46, bus 6.

tussenkommende partij :

Norbert CRABBÉ
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18-26.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Davy MESOTTEN op 6 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 november 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, waarbij het beroep ingediend door CRABBÉ-VERMAELEN tegen de beslissing van 23 november 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven, waarbij de bouwvergunning, verleend op 31 augustus 2000 voor het verbouwen van een bestaande woning op een perceel gelegen te Leuven, Pellenbergstraat 148, kadastraal bekend Sectie A, nr. 10 v wordt ingetrokken, wordt ingewilligd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DE PRETER die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat A. CELIS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat K. VERHAEGHE die, loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Norbert CRABBÉ met een verzoekschrift van 6 maart 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat om ontvankelijk te zijn de vordering tot schorsing krachtens artikel 17, § 1, eerste lid, juncto artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moet zijn gericht tegen een uitvoerbare rechtshandeling;

Overwegende dat het beroep bij de Vlaamse regering op grond van artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de uitvoering van de beslissing van de bestendige deputatie schorst; dat, eenmaal de Vlaamse regering op het beroep heeft beschikt, de beslissing van de Vlaamse regering over dat beroep in de plaats komt van de beslissing van de bestendige deputatie;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven bij ter post aangetekende brief van 21 december 2001 tegen het thans bestreden besluit administratief hoger beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse minister van ruimtelijke ordening; dat bijgevolg het

bestreden besluit op het eerste gezicht geen definitieve beslissing is en derhalve niet vatbaar is voor vernietiging of schorsing; dat bovendien blijkt dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening op 30 mei 2002 uitspraak deed over dit beroep; dat derhalve ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep het voornoemd besluit van de Vlaamse minister op het eerste gezicht in de plaats is gekomen van het thans bestreden besluit; dat derhalve de thans bestreden beslissing moet worden geacht niet meer te bestaan; dat het ter terechtzitting aangevoerde verweer van de verzoeker dat hij op het ogenblik van het indienen van de vordering tot schorsing niet wist dat tegen deze beslissing hoger beroep was aangetekend, aan het voorgaande geen afbreuk doet; dat ook het argument dat de bestreden beslissing onder bepaalde omstandigheden kan “herleven”, op het eerste gezicht niet lijkt te impliceren dat het bestreden besluit een uitvoerbare beslissing is die met een rechtstreeks beroep aanvechtbaar wordt; dat op het eerste gezicht de door de verwerende partij en de tussenkomende partij aangevoerde exceptie van niet-ontvankelijkheid in die mate gegrond lijkt; dat in deze stand van het geding het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk lijkt; dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Norbert CRABBÉ in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november 2002, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.